

Το Πάσχα είναι η

λαμπρότερη γιορτή της Χριστιανοσύνης. Από την αρχή του Τριωδίου σιγά σιγά η Εκκλησία μάς παροτρύνει σε μία διαδικασία εντονότερης πνευματικής εγρήγορσης. Τα εκκλησιαστικά τροπάρια με μια ποίηση μοναδική, παρουσιάζουν στους πιστούς, με υπέροχο τρόπο, το θέλημα του Θεού, για μετάνοια και επιστροφή κοντά Του.

Αποκορύφωμα αυτής της εορταστικής περιόδου καθώς και της χριστιανικής πίστης είναι η Ανάσταση του Χριστού. Το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου όλοι οι πιστοί προσέρχονται στους Ναούς για να ακούσουν το χαρμόσυνο άγγελμα της Ανάστασης «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὕμνουῦσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν».

Δυστυχώς, όμως, κάθε χρόνο η μεγαλύτερη γιορτή της χριστιανοσύνης αμαυρώνεται από το ξενόφερτο, πιθανόν φραγκικής προέλευσης «έθιμο», των κροτίδων. Ο εκκωφαντικός θόρυβος συχνά εμποδίζει τους πιστούς από το να παρακολουθήσουν τη θεία Λειτουργία. Δεν είναι λίγοι και αυτοί που φοβούνται για την ασφάλειά τους και δεν προσέρχονται στον Ναό αλλά παραμένουν στο σπίτι τους και παρακολουθούν από την τηλεόραση την ακολουθία της Αναστάσεως. Ούτε αυτό είναι λύση.

Κάθε χρόνο η Αστυνομία καταβάλλει τεράστιες προσπάθειες για την πάταξη αυτού του «εθίμου» με συλλήψεις ατόμων, με κατασχέσεις και περιπολίες σε ναούς και σχολεία. Παρά τούτα κάθε Πάσχα βλέπουμε στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων τραυματισμούς νέων ανθρώπων, πολλές φορές παιδιών από την χρήση κροτίδων.

Είναι επιτακτική η ανάγκη τής συνεργασίας για διαφώτιση των παιδιών μας, που αφορά τις ολέθριες συνέπειες αυτής της κακής συνήθειας. Η χρήση τους δεν είναι ούτε παιγνίδι, ούτε έθιμο αλλά μια κακή συνήθεια. Είναι εκρηκτικά σκευάσματα, που είτε τραυματίζουν, είτε σκοτώνουν.

Επίσης η ενασχόληση με τις κροτίδες πέραν από τους σοβαρούς κινδύνους για τη σωματική ακεραιότητα, απομακρύνει τους νέους από τις ακολουθίες που τελούνται μέσα στους ναούς, αφού η περιέργεια και η στιγμιαία ψυχολογική έξαψη που προκαλούν, οι λάμπεις και ο ήχος των κροτίδων κρατούν τους νέους έξω στις αυλές των ναών, μακράν της μυστηριακής χαράς τής Αναστάσεως.

Το αποτέλεσμα είναι να χάνουν το πραγματικό νόημα της εορταστικής αυτής περιόδου. Το μοναδικό πράγμα που αποκομίζουν πέραν από τους σωματικούς κινδύνους είναι ένα τεράστιο πνευματικό κενό.

Ευχή όλων μας: εφέτος και για πάντα στο μέλλον ας είναι η βίωση τής ουράνιας χαράς τής Αναστάσεως του Κυρίου. Μακριά από οποιεσδήποτε ξενόφερτες και ζημιογόνες συνήθειες.

Καλό Πάσχα και καλή Ανάσταση ας αξιωθούμε!

Παναγιώτης Παπακυριακού, Θεολόγος.

Πηγή: churchofcyprus.org.cy